

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ 35^ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 280

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2023
ΚΕΡΑΣΙΝΟΣ 2023

Κορυφώθηκαν οι εκδηλώσεις Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου το Σάββατο 20 Μαΐου 2023

Ξεκινώντας από το Σάββατο 6 Μαΐου 2023 στον προαύλιο χώρο του 1ου Γενικού Λυκείου Βερόιας η ΕΛΒ διοργάνωσε εκδήλωση με θέμα τη μετονομασία της οδού Ρωσοπροσφύγων σε οδό 19ης Μαΐου και ενημέρωση των συμπολιτών μας για τη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου

Συνέχεια στην 6η σελίδα

“Το στραβόξυλο”

Η Εύξεινος Λέσχη Βερόιας παρουσίασε με την θεατρική της ομάδα, το Σάββατο 29-4-2023 στον Χώρο Τεχνών του Δήμου Βερόιας, το έργο του μεγάλου θεατρικού συγγραφέα Δημήτρη Ψαθά «Το στραβόξυλο», στην ποντιακή διάλεκτο, σε σκηνοθεσία Ελευθέριου Τσαχουριδίου.

Συνέχεια στην 2η σελίδα

Η ομιλία του προέδρου της Λέσχης για την ημέρα μνήμης

Ενώπιον του πόντιου Ακρίτα, ο πρόεδρος της Ευξείνου Λέσχης, Μπάμπης Καπουρτίδης, είπε στο χαιρετισμό του για την ημέρα μνήμης:

Σήμερα δίνουμε το παρόν και πάλι, όπως κάθε χρόνο, εδώ μπροστά στον ΑΚΡΙΤΑ...στο μνημείο της Γενοκτονίας της Πόλης μας.....ο λόγος; η τιμή και η μνήμη για όλους εκείνους που έχασαν τόσο άδικα και πρόωρα την ζωή τους από τους δολοφόνους και τζιχαντιστές εκείνης της εποχής..... ένα μνημόσυνο, ένα κεράκι, δύο λόγια ψυχής και το "Δεν ξεχνάμε".

Ναι, δεν ξεχνάμε και δεν πρόκειται να ξεχάσουμε ποτέ τα φρικτά μαρτύρια και την θυσία των Προγόνων μας. Και όλο αυτό περνάει από γενιά σε γενιά ώσπου να έρθει η τελική δικαίωση αυτής της θυσίας με την αναγνώριση των εγκλημάτων και την συγγνώμη από τους απογόνους των δολοφόνων.

Συνέχεια στην 6η σελίδα

Εκδήλωση για την μετονομασία της οδού στο Πανόραμα σε 19ης Μαΐου

Φόρος τιμής στη Γενοκτονία των Ποντίων

Εκδήλωση με αφορμή την μετονομασία του κεντρικού δρόμου του Πανοράματος, της οδού Ρωσοπροσφύγων, σε οδό 19ης Μαΐου, ημέρα μνήμης για την Γενοκτονία των Ποντίων, πραγματοποιήθηκε το απόγευμα του Σαββάτου 6 Μαΐου 2023 στον προαύλιο του 1ου ΓΕΛ Βερόιας στο Πανόραμα.

Τον κόσμο καλωσόρισε ο Διευθυντής του 1ου ΓΕΛ Χρήστος Σκούπρας, ενώ χαιρετισμό απηύθυναν ο Δήμαρχος Βερόιας Κώστας Βοργιαζίδης και ο πρόεδρος της Ευξείνου Λέσχης Βερόιας Χαράλαμπος Καπουρτίδης.

Καλεσμένος στην εκδήλωση, ως κεντρικός ομιλητής, ήταν ο Γιώργος Παναγιωτίδης, οικονομολόγος, πολιτικός επιστήμονας, δημοσιογράφος και παρουσιαστής της εκπομπής «Ιστορία, Λαογραφία, Πολιτισμός» στο Pella TV. Τον ομιλητή παρουσίασε ο αντιπρόεδρος της Ευξείνου Λέσχης Βερόιας Νίκος Τουμπουλιδής.

Στην ομιλία του ο κ. Παναγιωτίδης, μεταξύ άλλων, είπε πως ήταν πολύ σωστή η απόφαση της μετονομασίας της οδού από Ρωσοπροσφύγων σε 19ης Μαΐου. Έκανε μια σύντομη αναδρομή στα γεγονότα που οδήγησαν στην Γενοκτονία, καθώς και αναφορά στους ηθικούς και φυσικούς αυτουργούς της.

Συνέχεια στην 2η σελίδα

«Ανθο-έκθεση και Φεστιβάλ χορού στη Σκύδρα»

Στην 6η ανθοέκθεση Σκύδρας, τη μεγάλη ανοιξιάτικη γιορτή του Δήμου Σκύδρας και της ευρύτερης περιοχής που ξεκίνησε την Τετάρτη 26 Απριλίου 2023 και ολοκληρώθηκε την Κυριακή 30 Απριλίου 2023, συμμετέχει η Εύξεινος Λέσχη Βερόιας με το εφηβικό χορευτικό τμήμα της.

Συνέχεια στην 4η σελίδα

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

www.elverias.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Λάμπ. Πορφύρα 1- Πανόραμα Βέροιας

Τηλ.: 2331072060

Βέροια - Τ.Κ. 59132

Email: info@elverias.gr

Ιδρυτής

+ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ε.Λ.ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΠΟΥΡΤΙΔΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΥΠΩΣΗ

ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

ΝΕΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ

ΤΗΛ. 23310 90339 - 90234

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

Λ. Πορφύρα 1

591 32 - ΒΕΡΟΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ

Κωδικός 1000001

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

06-05-2023

Οργάνωση εκδήλωσης σε συνεργασία με το 1ο Λύκειο Βερόιας με θέμα τη μετονομασία της οδού Ρωσοπροσφύγων σε οδό 19ης Μαΐου.

07-05-2023

Συνάντηση νεολαίας της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας στο Πνευματικό Πολιτιστικό Κέντρο στο Πανόραμα.

11-05-2023

Δείπνο εργασίας και παρακάθ από το θεατρικό τμήμα που πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο ΛΟΖΙΤΣΙ.

18-05-2023

Παρουσίαση της μουσικοχορευτικής παράστασης "Θυμούμαι" σε συν-διοργάνωση με την ΚΕΠΑ δήμου Βέροιας και το Μουσικό Σχολείο στο Χώρο Τεχνών.

19-05-2023

Πραγματοποίηση της καθιερωμένης εθελοντικής αιμοδοσίας στο πλαίσιο των εκδηλώσεων Μνήμης 2023.

20-05-2023

Μνημόσυνο για τα 104 χρόνια Μνήμης στον Ι.Ν. Αγίας Παρασκευής Βερόιας, ενώ τελέσθηκε η επιμνημόσυνη δέηση στην Πλατεία Ν. Καπετανίδη.

20-05-2023

Πραγματοποίηση εκδήλωσης μνήμης και τιμής στην πλατεία Καπετανίδη με κύριο ομιλητή τον καταξιωμένο δημοσιογράφο, διευθυντή του περιοδικού "ΠΟΝΤΟΣ" καθώς και του Ραδιοφώνου των Ακριτών του Πόντου Σταυρούπολης Φωκίωνα Φουντουκίδη. Στη λύρα και το τραγούδι ήταν ο δάσκαλος λύρας της Λέσχης Χρήστος Καλιοντζίδης.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ
ΙΟΥΝΙΟΥ 2023

7-06-2023

Παρουσίαση του θεατρικού έργου "Το στραβόξυλον" στη Ραχιά Ημαθίας

Φόρος τιμής
στη Γενοκτονία
των Ποντίων

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Με το τέλος της ομιλίας, μαθήτριες της Ομάδας Φιλαναγνώστιας του 1ου ΓΕΛ διάβασαν αποσπάσματα από κείμενα που περιέγραφαν φρικτές σκηνές της Γενοκτονίας, μαρτυρίες Ποντίων 1ης και 2ης γενιάς και στο τέλος παρουσίασαν την ζωγραφιά ενός μαθητή του σχολείου με θέμα την πορεία της Γενοκτονίας.

Στη συνέχεια η Μαρία Καπουρτίδου τραγούδησε το «Πάρθεν η Ρωμανία» συνοδεία λύρας από τον Κωνσταντίνο Καπουρτίδη και Νταουλιού του Παναγιώτη Στολτίδη και ακολούθησε ο Σπύρος Θεοδωρίδης με παραδοσιακά τραγούδια του Πόντου.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με τον χορό Σέρρα από τους χορευτές της Ευξείνου Λέσχης μέσα σε ζεστά χειροκροτήματα από τους παρευρισκόμενους.

Στον κ. Γεώργιο Παναγιωτίδη απονεμήθηκε τιμητικό ενθύμιο, για την πολύτιμη συμβολή του στη διάδοση της ποντιακής παράδοσης, που επιμελήθηκε η ζωγράφος Βασιλική Σιδηροπούλου-Καραμήτσου, από τον πρόεδρο της λέσχης Χαράλαμπο Καπουρτίδη.

Μαζί μας ήταν επίσης και οι αντιδήμαρχοι Αλέξανδρος Τσαχουρίδης, Συρμούλα Τζήμα και Καλλίστρατος Γρηγοριάδης και ο εκπρόσωπος της 1ης Μεραρχίας Πεζικού, αντισυνταγματάρχης Δημήτρης Ιωαννίδης.

της θεατρικής σκηνής, την καθηγήτρια αισθητικής Παπαδοπούλου Αικατερίνη, τους θεατές και φυσικά τον χορηγό της εκδήλωσης Καλδεριμόγλου Πρόδρομο.

Επίσης ανακοινώνεται ότι όσοι δεν πρόλαβαν να το δουν για οποιοδήποτε λόγο, "Το στραβόξυλον" θα παρουσιαστεί στις 7 Ιουνίου 2023 στο θέατρο Ραχιάς Ημαθίας, δωρεάν. Σας περιμένουμε.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΤΗΣ Ε.Λ. ΒΕΡΟΙΑΣΛειτουργεί καθημερινά πλην
Παρασκευής και Σαββάτου
από τις 17:00 έως τις 21:00.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

e-pontos.gr

pontostv.gr

verianet.gr

inveria.gr

alexandriamou.gr

24oresimathia.gr

pliroforiodotis.gr

laikoyra.gr

faretra.info

veriamou.blogspot.com

βεροιώτης.gr

alexandria-gidas.gr

imathia-live.blogspot.com

blogspotanthemia.com

ammosimathia.blogspot.com

idisi-gr.blogspot.gr

arive.gr

efxinospontos.gr

“Το στραβόξυλο”

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Πριν ξεκινήσει η παράσταση η Γραμματέας του διοικητικού συμβουλίου Τογκουσίδου Ευαγγελία, η οποία έκανε και την παρουσίαση της εκδήλωσης, κάλεσε στο βήμα τον επί χρόνια πρωτεργάτη της θεατρικής ομάδας Λαμπριανό Ιντζεβίδη, τον «Θείο Λάμπη» όπως τον αποκαλούν στην Λέσχη, όπου του απονεμήθηκε τιμητική πλακέτα για την μεγάλη του προσφορά στο θέατρο, από τον πρόεδρο της Ευξείνου Λέσχης Χαράλαμπο Καπουρτίδη σε κλίμα συγκινησιακής φόρτισης.

Η παράσταση, με το συγκεκριμένο έργο, χάρισε πολύ γέλιο στον κόσμο που, για ακόμη μια φορά, μας τίμησε με την παρουσία του. Η κατάμεστη αίθουσα, η άριστη ερμηνεία των ηθοποιών και η αντίδραση του κόσμου, θύμισαν προ covid εποχές, κάτι που ήταν απαραίτητο σε όλους. Γι αυτό το αποτέλεσμα εργάστηκαν και συνεργάστηκαν όλοι οι συμμετέχοντες, ο υπεύθυνος του διοικητικού συμβουλίου Φωτιάδης Φιλοκλήμων, ο σκηνοθέτης Τσαχουρίδης Ελευθέριος και οι ηθοποιοί.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους, οι Αντιδήμαρχοι του Δήμου Βέροιας, Τεχνικών Υπηρεσιών κ.Τσαχουρίδης Αλέξανδρος, Τουρισμού κ.Ασλανίδης Λάζαρος, Περιβάλλοντος κ.Παπαδόπουλος Βασίλειος, Ηλεκτρονικής διακυβέρνησης κ.Γρηγοριάδης Καλλίστρατος, ο Πρόεδρος της ΚΕΠΑ κ.Ρίζος Κωνσταντίνος, οι κύριοι Λαβασάς Αθανάσιος και Γεωργιάδης Γιάννης από την επιτροπή θεάτρου της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος, ο Διοικητής Τροχαίας Βέροιας κ.Παρούτογλου Ιωσήφ, ο Πολιτιστικός σύλλογος Αγίου Γεωργίου και ο Ποντιακός σύλλογος Μακροχωρίου.

Το διοικητικό συμβούλιο ευχαριστεί θερμά την ΚΕΠΑ Δήμου Βέροιας για την παραχώρηση της αίθουσας, τον σκηνοθέτη Ελευθέριο Τσαχουρίδη, τους ηθοποιούς, την υπεύθυνη σκηνικών - ενδυματολογίας Βασιλική Μπρανιώτου, τους Στεφανίδη Σπυριδώνα και Στολτίδη Ηλία για το στήσιμο

Μαρτυρίες της γενοκτονίας από ξένους υπηκόους

Κεράλ Ατατούρκ

Μέσα στο τουρκικό κοινοβούλιο το 1924

Οι πασάδες διέπραξαν απεριγράπτα εγκλήματα, που δεν μπορεί να συλλάβει η φαντασία του ανθρώπου. Εγκαθίδρυσαν ένα τυραννικό καθεστώς, οργάνωσαν εκτοπίσεις και σφαγές, έκαψαν με πετρέλαιο βρέφη που ακόμα θήλαζαν, βίασαν γυναίκες και μικρά κορίτσια μπροστά στα μάτια των γονιών τους, προβαίνοντας σε κάθε είδους ωρότητα. Επιβίβασαν σε πλοία χιλιάδες αθώους και τους πέταξαν στη θάλασσα. Οδήγησαν γυναίκες σε οίκους ανοχής. Γεγονότα που δεν έχουν προηγούμενο στην ιστορία οποιουδήποτε λαού.

Μαρτυρίες Αυστριακών και Γερμανών

Σε έγγραφο του αυστριακού υπουργού Εξωτερικών προς το Βερολίνο το 1916 αναφέρονται τα εξής: «Η πολιτική των Τούρκων είναι μέσω μιας γενικευμένης καταδίωξης του ελληνικού στοιχείου, να εξοντώσει τους Έλληνες ως εχθρούς του Κράτους, όπως πριν τους Αρμένιους. Οι Τούρκοι εφαρμόζουν τακτική εκτόπισης των πληθυσμών, δίχως διάκριση και δυνατότητα επιβίωσης, απ' τις ακτές στο εσωτερικό της χώρας, ώστε οι εκτοπιζόμενοι να είναι εκτεθειμένοι στην αθλιότητα και τον θάνατο από πείνα. Τα εγκαταλειπόμενα σπίτια των εξοριζομένων λεηλατούνται από τα τουρκικά τάγματα τιμωρίας ή καίονται και καταστρέφονται. Και όλα τα άλλα μέτρα τα οποία εις τους διωγμούς των Αρμενίων ευρίσκοντο εις ημερησίαν διάταξιν, επαναλαμβάνονται τώρα εναντίον των Ελλήνων».

Σε προξενικό αυστριακό έγγραφο που συντάχθηκε στις 13 Ιανουαρίου 1917 και φέρει τον τίτλο «Σύλληψη και εκτόπιση Ελλήνων» διαβάζουμε: «Το κτύπημα που σχεδιαζόταν εδώ και πολύ καιρό κατά των ντόπιων Ελλήνων εκτελέστηκε στις 9 αυτού του μηνός... Την ίδια μέρα έγινε στρατιωτική κατοχή των χωριών Αϊλάσκιοϊ και Κατίκιοϊ της Σαμψούντας. Τους τρεις έως τέσσερεις χιλιάδες κατοίκους τους κάλεσαν να συγκεντρωθούν τη νύχτα με την πρόφαση ότι θα τους μιλήσει δήθεν ο μουτεσαρίφης και τους πήγαν βίαια στο εσωτερικό της χώρας, χωρίς να τους επιτρέψουν να παραλάβουν μαζί τους τρόφιμα και ρούχα. Με το σκληρό χειμώνα που επικρατεί τώρα, την έλλειψη καταλυμάτων και τροφίμων, πολλούς από τους δυστυχείς αυτούς περιμένει σύντομα ο θάνατος».

Ο Αυστριακός πρόξενος στην Αμισό Κβιατόφσκι σε έγγραφο του 1918 αναφέρει:

«Όπως επανειλημένως ετόνισα, θεωρώ τον εκτοπισμόν των Ελλήνων της

ποντιακής παραλίας εν τω πλασιώ της εκτελέσεως του προγράμματος των Νεοτούρκων, το οποίον επιδιώκει την εξασθένησιν του Χριστιανικού στοιχείου ως μίαν καταστροφήν μεγίστης απηχέσεως, ήτις θα έχη εις την Ευρώπην ζωηρότερον αντίκτυπον από τας αγριότητες εναντίον των Αρμενίων». Εξ άλλου του είχε ειπωθεί από ανώτερους Τούρκους ότι: «Τελικά πρέπει να κάνουμε με τους Έλληνες ό,τι κάναμε με τους Αρμένιους... Πρέπει με τους Έλληνες, τώρα να τελειώνουμε».

Ο Αυστριακός πρέσβης Παλαβιντσίνι αναφέρει τον Ιανουάριο του 1918:

«Είναι σαφές ότι οι εκτοπισμοί του ελληνικού στοιχείου δεν υπαγορεύονται ουδαμώς από στρατιωτικούς λόγους και επιδιώκουν κακώς εννοουμένως πολιτικούς σκοπούς».

Ο πρόξενος Κβιατόφσκι σε μια μυστική του αναφορά:

«Όσο κι αν κρίνει κανείς δριμύτατα τη μακρά σειρά εκτρόπων εκ μέρους του ελληνικού στοιχείου, δεν επιτρέπεται ωστόσο να μη σκεφτεί κανείς το μεγάλο αριθμό αθώων, τη συχνή καταπίεση των Ελλήνων, ιδιαίτερα του αγροτικού πληθυσμού, τη βουλημία των Τούρκων για την πλούσια ελληνική περιουσία, καθώς και την πίεση του ρεύματος του παντουρκισμού που επιδιώκει την παραγκώνιση κάθε χριστιανικής επιρροής».

Η ελληνική πρεσβεία της Πετρούπολης

«...Την 15ην Απριλίου οι κάτοικοι των 16 χωριών της περιοχής Βαζελώνος, περιφέρειας Τραπεζούντας, άπαντες Έλληνες, λαβόντες διαταγήν των τουρκικών στρατιωτικών αρχών να φύγωσιν εις το εσωτερικόν της Αργυρουπόλεως και φοβηθέντες μη έμελλον καθ'οδόν να σφαγώσιν, καθ'ον τρόπον είδον σφαγέντας τους Αρμενίους, εγκατέλειπον τας κατοικίας των και εισήλθον εις τα δάση, ελπίζοντες να σωθώσι εκ ταχείας τινός προελάσεως του ρωσικού στρατού. Εκ τούτων, εις 6.000 ανερχομένων, 650 κατέφυγον εις την μονήν Βαζελώνος, εις ην προϋπήρχον και άλλοι 1.500 εκ Τραπεζούντος πρόσφυγες, 1.200 εισήλθον εις εν μέγα σπήλαιον του χωρίου «Κουνάκα» και οι λοιποί διεσκορπίσθησαν εις τα ανά δάση σπήλαια και τας διαφόρους κρύπτας. Άπασαι αι οικίαι των χωριών τούτων ελεηλατήθησαν και αι περιουσίαι διηρπάγησαν υπό του τουρκικού στρατού. Οι εν τω σπηλαίω της Κουνάκας κρυβέντες, αναγκασθέντες εκ της πείνης, μετά συνθηκολόγησιν, παρεδόθησαν. Εκ τούτων 26 γυναίκες και νεάνιδες ίνα αποφύγωσιν την ατίμωσιν έρριψαν εαυτάς εις τινα ποταμόν κείμενον παρά το χωρίον Γέφυρα και παρά τας προσπάθειας των άλλων, προς σωτηρίαν των, επνίγησαν...».

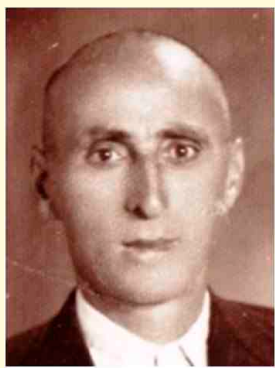
Ο Αυστριακός πρέσβης της Κωνσταντινουπόλεως Pallavicini σε αναφορά στην Βιέννη

«11 Δεκεμβρίου 1916. Λεηλατήθηκαν 5 ελληνικά χωριά και κατόπιν κάηκαν. Οι

κάτοικοι εκτοπίστηκαν. 12 Δεκεμβρίου 1916. Στα περίχωρα της πόλης καίγονται χωριά. 14 Δεκεμβρίου 1916. Ολόκληρα χωριά καίγονται μαζί με τα σχολεία και τις εκκλησίες. 17 Δεκεμβρίου 1916. Στην περιφέρεια Σαμψούντας έκαψαν 11 χωριά. Η λεηλασία συνεχίζεται. Οι χωρικοί κακοποιούνται. 31 Δεκεμβρίου 1916. 18 περίπου χωριά κάηκαν εξ ολοκλήρου. 15 εν μέρει. 60 γυναίκες περίπου βιάστηκαν. Ελεηλάτησαν ακόμη και εκκλησίες».

Τατιάνα Γκρίση - Μιλλιέξ

«Στις 8 Νοεμβρίου ανακοινώθηκε το φιρμάνι, στις 13 τοιχοκολήθηκε κι ίσαμε τις 16 έπρεπε όλος ο πληθυσμός της Τρίπολης να έχει εγκαταλείψει σπίτια, χωράφια και πλεύόμενα. Ο λαός της Τρίπολης έπρεπε να έχει θάψει εκεί που κοιλοπόνεσε, εκεί που μόχθησε, εκεί που χάρηκε κι αγάπησε την καρδιά του, τη μεγάλη καρδιά ενός μικρού πληθυσμού που ακολούθησε στητός ανίκητος, την πίστη και την πατρίδα του. Είκοσι πέντε μέρες κράτησε το μαρτύριο της διαδρομής του λευκού θανάτου. Στις 9 Δεκεμβρίου ανακοινώθηκε επίσημα στους εκτοπισμένους ότι ορίστηκε ως τόπος οριστικής διαμονής τους το αρμενικό χωριό Μπιρκ, που ήταν έρημο, γιατί οι 500 οικογένειές του σφαγιάστηκαν ένα χρόνο νωρίτερα. «Το κλίμα του χωριού», δε μας φάνηκε καλό, γιατί το νερό ήτανε γλυφό κι άνοστο και δεν μπορούσαν να το πούν ούτε και οι άρρωστοι με τα καμμένα χείλια του πυρετού τους. Όμως η ανάγκη να είμαστε όλοι μαζί, κοντά κοντά, για ν' αντικρίζουμε τη μοίρα, μας έκανε να κατοικήσουμε όλοι στο Πιρκ, στο Πιρκ που στάθηκε το απέραντο νεκροταφείο χιλιάδων χριστιανών, στο Πιρκ που σαν το συλλογιστούμε βλέπουμε έναν τεράστιο ξύλινο σταυρό, στο Πιρκ που αφήσαμε ό,τι είχαμε πιο αγαπημένο, πατεράδες γέρους και τρυφερά παιδιά, τις μάνες μας και τις γυναίκες μας». Έτσι άρχισε η τραγωδία του Πιρκ: «Δίχως νερά, μέσα σ' αυτή την διαρκή ακαθαροσία, όλοι είμαστε γιομάτοι ψείρα, κι αυτοί οι προεστοί και οι πιο καθαροί από μας, δεν μπορούσαν να εξαλείψουνε τη φοβερή τούτη πληγή. Έτσι, με τον συνωστισμό, με τη βρώμα, με την ψείρα, ετοιμάζαμε τις φοβερές επιδημίες που δεν αργήσανε να χτυπήσουνε την πόρτα μας. Πρώτη η δυσεντερία, έπειτα ο τύφος, στο τέλος η πανούκλα. Ο λευκός θάνατος που είχανε τόσο καλά ετοιμάσει οι Τούρκοι έπαιρνε κι έπαιρνε καθημερινά δεκάδες δεκάδες χριστιανούς. Τρεις μήνες είχανε περάσει από την μαύρη ώρα που μπήκαμε στο Πιρκ, έμπαινε ο Μάρτης μήνας κι από τις 13 χιλιάδες που είχαμε ξεκινήσει, δεν μένανε πια παρά 800, αδύναμοι κι ανίκανοι για κάθε δουλειά. Από τους 800 που σωθήκανε οι 300 ήτανε αστοί, οι άλλοι χωρικοί...»

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Ο ΠΟΝΤΟΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Ευστάθιου Αθανασιάδη - Τσαντεκίδη (από το ομώνυμο έργο του Γεροστάθη)

Πρώτος μητροπολίτης έψηφίσθη ό έπίσκοπος Ναζιανζού Γερβάσιος Σαρασίτης.

Η χαρά τών έπαρχιωτών από τό εύφρόσυνο αυτό γεγονός ήταν μεγάλη και μέσα στην πόλη και σε πολλά μέρη της έπαρχίας. Αλησμόνητη ήταν ή βραδιά στό Τσιβιζλίκ όπόθεν περνούσε ό νέος μητροπολίτης γιά νά πάει στην πόλη νά πάρει τά άπαιτούμενα πατριαρχικά γράμματα και τό αύτοκρατορικό φερμάνι και όπου έτρεξαν άρκετοί από την άγορά καιτή Λιβερά γιά νά γνωρίσουν τόν νέο τους ποιμενάρχη. Από την πόλη γύρισε τέλη Μαρτίου του 1903 και έγκαταστάθηκε προσωρινά στη Δανίαχα. Από εκεί μαζί μέ τό διάκονο αυτού πού σήμερα διευθύνει τό «Αρχείο Πόντου» έκαμε περιοδίες γύρισε σ'όλα τά χωριά της έπαρχίας του, όπου τόν ύποδέχτησαν μέ έξαιρετική εύλάβεια και σεβασμό. Οί δέ Σανταίοι έστειλαν συνοδεία από ένοπλα παληκάκια πού τόν παρέλαβαν στις 3 Ιουλίου από τή μονή Περιοστρά και τόν όδήγησαν στην ένορία Πιστοφάντων έξω από την όποία έγινε παράταξη τών κληρικών, πλήθους λαϊκών και μαθητών. Αλησμόνητη θά μείνει και ή παραπομπή τών Σανταίων και ή πολυάριθμος συνοδεία γιά τή μονή Σουμελά στις 23 Αυγούστου 1903.

«Έν τή έπαρχία ταύτη διετέλεσα μητροπολίτης, συνεχίζει ό Γερβάσιος, τέσσερα έν όλω έτη, άγογγύστως δέ και μετ' ύπομονής και έμμονης ήνεγκα έκάστοτε τάς άντιδράσεις και την έκ ένεδρευόντων άντιπάλων μοναχών και τινων χωριών συγγενικών αύτοίς μήνιν και άντιπολιτευτικήν όρμήν και δυσμένειαν και έκδηλον πίεσιν και άνυπακοήν.

Οί μοναχοί τών μονών είχαν την έμμονην ιδέα έν ότi τό Πατριαρχείο δέν ώφειλε νά στερήσει αυτούς του πατροπαράδοτου και από της έποχής τών Κομνηνών βασιλικώς κεκυρωμένου έξαρχικού συστήματος. Οί χριστιανοί έν πλειοψηφία και μάλιστα οί του διαμερίσματος Παναγίας Σουμελά έπεθύμουν διακαώς και ήθελαν την άμεσον μητροπολιτικήν διοίκησην προς εύρυτέραν και άνεωτέραν κοινωνικήν και σχολιακήν όργάνωσιν και πρόοδον. Αί δύο αύται άρχαί και τά άκολουθούντα άντίθετα στρατόπεδα συνεκρούοντο και εις προστριβάς και άντεγκλήσεις ήρχοντο προς ζημίαν τών καλώς έννοουμένων ήθικών και θρησκευτικών συμφερόντων και τών εκπαιδευτικών άναγκών της χώρας.

Τήν 15 Ιουλίου 1903 τοίς έγκαινίοις του ιερού ναού του χωρίου Κουταλά έπεζήτησαν οί άντικείμενοι νά καταπτοήσουν τόν μητροπολίτην δι' έγκαθέτων ροπαλοφόρων μετά τό τέλος της πανηγύρεως, πλήν ύπό σεβασμού καταληφθέντες οί παραταχθέντες άνδρες επί τή θέα του μητροπολίτου διελύθησαν άφωνοι και άπρακτοι. Τήν νύκτα της 24

Μαρτίου έβάλλετο τό οίκημα της μητροπόλεως έν Λιβερά, διά συχνών βολών στρατιωτικού πυροβόλου όπλου προς καταπτόηση και πάλιν του μητροπολίτου, αλλά και πάλιν ουδέν προέκυψεν εύνοϊκόν άποτέλεσμα ύπέρ τών μαινομένων και άμειλίκτων άντιπάλων. Εύθύς την έπομένην έστάλη εις τό πατριαρχείο τό έπόμενον τηλεγράφημα: Μεσονύκτιον άκριβώς 25 Μαρτίου μητρόπολη έπυροβολήθη. Φυσίγγια γηρά εύρέθησαν 11, βολαί έρίφθησαν πλείονες. Δυστήχημα εύτυχώς ουδέν. Υπόνοιαι βαρύνουσι διδάσκαλον Ιωσηφίδη, όργανον καλογήρων άναρχικών πλέον κακουργούντων βανδαλικώς».

Οί έν Κωνσταντινουπόλει παρεπιδημούντες ήγούμενοι τών μονών προσκληθέντες εις τό Πατριαρχείο διαβεβαίωσαν ότι δέν θά ήτο σπουδαίον τι και ότι δέν θεωρούσι παντάπασιν άποκλειομένην την περίπτωσιν καθ' ήν ένδεχόμενον τά γεγονότα νά παρασκευάσθησαν ύπό της Μητροπόλεως, ίνα έπιφέρουν άδικάστως την ύπό την οικτράν τών πληροφοριών έντύπωσιν καταδίκην αυτών.

Παρά ταύτα ό μητροπολίτης έξηκολούθει άπαρεγκλίτως τό διαπεπιστευμένον αύτώ ύπό της εκκλησίας ύπατον καθήκον. Ίσως γεγονός τι εξαίρει μάλλον την όλιγόχρονον δρāsιν του και τουτο εινε ή έπιτευχθείσα ζωηρά άφύπνηση και εύρυτέρα κίνηση έν Σάντα περί τών σχολικών μάλιστα πραγμάτων. Τήν 8 Αυγούστου 1906 έψηφίζετο και έπεκυρότο κανονισμός κοινοτικός κατευθύνων ένεργώς τάς φιλοπροόδους διαθέσεις τών φιλοτίμων Σανταίων και ή όμοφωνία τών 7 ένοριών έπροχώρει άσφαλώς εις την πραγμάτωσιν σχείου ιδρύσεως άνωτέρας κεντρικής σχολής.

Αλλ' ότε άκριβώς έμεσουράνει ό ήλιος της άγαθοεργείας ύπέρ του τόπου και τά πλήθη περισσότερον διεφωτίζοντο έκ τών άγαθών άποτελεσμάτων και άγλαών καρπών της μητροπολιτικής διοικήσεως, και τά πάθη όλοέν κατηννάζοντο, πρόσταγμα σεπτόν του άοιδίμου Πατριάρχου Ιωακείμ του Γ' μέ έκάλει όπως μεταβώ εις Κορυτσάν ως διάδοχος του άλήστου μνήμης Φωτίου Καλπίδου καταγομένου από τό Τσαγράκι του Πόντου και άγρίως ύπό άλβανορουμανιστικού κομιτάτου δολοφονηθέντος.

Και ούτω την 15 Οκτωβρίου 1906 έγκατείπον την έπαρχίαν Ροδοπόλεως προπεμφείς έκ της άγαπητής Λιβεράς έν μέσω λύτης βαθείας επί τω άπροσδοκώτῳ χωρισμῳ ποιμένος και ποιμνίου άνταγαπηθέντων ειλικρινώς».

Ο Γερβάσιος ήγάπησε πραγματικώς και ειργάσθη διά την πρόοδον της έπαρχίας του όσον όλίγοι άπόδειξις ότi και άφού μετετέθη έστειλε στη φιλόπτωχο άδελφότητα της Σαντάς 10 λίρες καιόχι μία φορά.

Στή θέση του Γερβασίου τό Πατριαρχείο έστειλε τό μητροπολίτη Φιλαδελφείας Λεόντιο Παπαδόπουλο από την Κρώμνη. Άγαθός αλλά γέρων του όποίου ή ήλικία δέν μπορούσε νά βαστάζει τόσο μεγάλο φορτίο. Στή φιλονικία μεταξύ της Σαντάς και τών μοναχών της Σουμελά, έγινε όργανο τών Σανταίων καιτό Πατριαρχείο τόν άπέλυσε.

Διάδοχος αυτού ήταν ό Κύριλλος Παπαδόπουλος από την Πάφρα. Ήταν Τουρκομαθής και συνηθισμένος πώς νά φέρεται προς τούς Τούρκους. Ήταν φιλοχρήματος και κατά τόν α'εύρωπαϊκό πόλεμο πού ή Τουρκία σε κάθε ναό άφήνε δύο ψάλτες, ό Κύριλλος άντί νά άφήσει τούς πραγματικούς τοιούτους, πούλησε τό αξίωμα του ψάλτη άντί 3-5 λιρών. Ήταν και ρεαλιστής προέβλεπε δηλαδή ή είχε προαίσθηση του μέλλοντος και συμπεριφέρετο προς τούς Τούρκους, ως ειλικρινής όθωμανός ύπήκοος, γι αυτό τόν κατηγόρησαν (χωρίς νά έχουν δίκαιο) ως φιλότουρκο και προδότη οί άντίπαλοί του δηλαδή οί φίλοι του Τραπεζούντος Χρύσανθου πού ήταν όπως όλοι οί Έλληνες ιδεαλιστής της Μεγάλης ιδέας.

(συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος)

Ανθο-έκθεση και Φεστιβάλ χορού στη Σκύδρα

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Για πέντε ημέρες η πλατεία Σαφραμπόλεως μεταμορφώθηκε σε πλατεία των λουλουδιών και των φυτών υποδεχόμενη τους επισκέπτες που αγοράζαν τα πάντα σε προσιτές τιμές. Ακολούθησε την Κυριακή 30 Απριλίου το παιδικό φεστιβάλ Ποντιακών Χορών με συμμετοχή Συλλόγων του Δήμου και Συλλόγων από Θεσσαλία και Μακεδονία.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Δημοκρατίας ενώ ακολούθησε ποντιακό γλέντι με ζωντανή μουσική. Τα παιδιά της λέσχης πρωταγωνίστησαν και έδειξαν τις χορευτικές τους ικανότητες αποσπώντας τα θερμά χειροκροτήματα των παρευρισκόμενων.

Μπράβο σας παιδιά.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

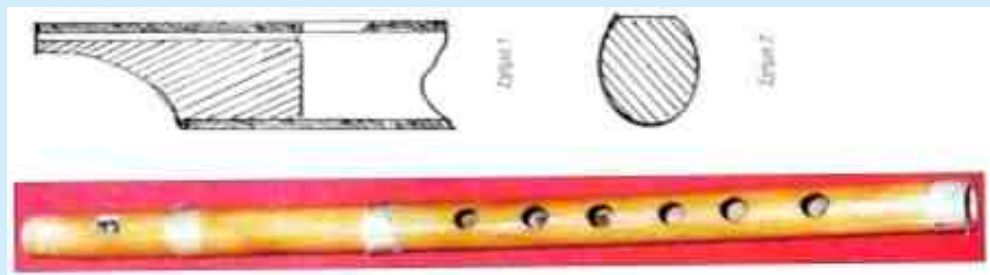
ΟΠΟΙΟΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ» ΣΕ ΕΝΤΥΠΗ ΜΟΡΦΗ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ 2331090339.

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΚΑΘΕ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 4€

Μουσικά όργανα του Πόντου

Συνέχεια από το τεύχος 279

Χειλαύρι(v) ή Χειλιαύλι(v) – (χιλιαυλος) - Γαβάλ ή γαβαλόπον (φλογέρα)

Με αυτά τα ονόματα συναντάμε το συγκεκριμένο όργανο στον Πόντο. Ήταν κατεξοχήν ποιμενικό όργανο που το κατασκεύαζαν οι βοσκοί στα βουνά του Πόντου και παίζοντάς το περνούσαν ευχάριστα τις ατέλειωτες ημέρες της μοναξιάς τους. Στην περιοχή της Ματσούκας αυτό το όργανο απέδιδε περίφημα τον ανεπανάληπτο βουκολικό σκοπό ``μακρύν καϊτέν`` ή ``ορμάνι καϊτέν`` ή ``ομάλια`` (μακρόσυρτος σκοπός ή σκοπός του δάσους).

Πολλές φορές όμως, από έλλειψη άλλων οργάνων, διάφορες παρέες το χρησιμοποιούσαν για τη διασκέδασή τους. Με αυτό τραγουδούσαν περισσότερο επιτραπέζιους σκοπούς και λιγότερο χόρευαν, λόγω του ότι είναι περιορισμένων δυνατοτήτων επειδή είναι μονοφωνικό (παίζει σε ένα τόνο) και δεν έχει μεγάλη ένταση. Βέβαια εδώ στην Ελλάδα, με τη βελτίωση των γνώσεων περί μουσικής, αυτοί που παίζουν φλογέρα κουβαλούν μαζί τους πολλά τέτοια όργανα διαφόρων τόνων.

Το γαβάλ ή χειλιαύρι(v) το συναντάμε σε διάφορα μεγέθη, από 25 έως 40 εκατοστά. Γίνεται από διάφορα ξύλα: καρυδιά, καστανιά, μηλιά, έλατο, οξιά, κρυνιά, κέδρο, σφενδάμι κλπ., ή από καλάμι.

Στον Πόντο χρησιμοποιούσαν περισσότερο το ξύλο γιατί όλα τα βουνά είναι γεμάτα από τέτοια δένδρα, ενώ το καλάμι ήταν πιο δυσεύρετο. Αυτό βεβαίως προϋπέθετε τη σωστή επιλογή του ξύλου, το οποίο δεν έπρεπε να έχει ρόζους, να είναι ίσιο και όσο το δυνατό ισόπαχο. Μετά την διαλογή, το έκοβαν στο μέγεθος που ήθελαν και του αφαιρούσαν τον φλοιό. Κατόπιν πύρωναν ένα λεπτό σίδερο και με αυτό το τρυπούσαν σε όλο του το μήκος. Εάν η τρύπα αυτή δεν ήταν αρκετή, πύρωναν ένα πιο χοντρό και το ξανατρυπούσαν. Αφού κρύωναν το χοντρό σίδερο, το περνούσαν

μέσα στον σκελετό και με παλινδρομικές κινήσεις καθάριζαν το εσωτερικό από τα υπολείμματα του καμένου ξύλου. Κατόπιν το πελεκούσαν ώστε να αποκτήσει ομοιόμορφο πάχος, όσο το δυνατόν πιο λεπτό για καλλίτερη απόδοση. Πολλοί ήταν αυτοί που σκάλιζαν επάνω διάφορες παραστάσεις για ομορφιά.

Στο επάνω μέρος, το οποίο έκοβαν λοξά σε ημικύκλιο, τοποθετούσαν μια τάπα 3 περίπου εκατοστών, κομμένη στο ίδιο σχήμα (χείλια) πεπλατυσμένη στο επάνω μέρος την οποία εφάρμοζαν έτσι ώστε να μην υπάρχει διαρροή αέρα. Αυτή γινόταν από πιο μαλακό ξύλο (συνήθως συκιά). Αμέσως μετά την τάπα άνοιγαν μια τρύπα παραλληλόγραμμη επάνω στον σωλήνα, η οποία στην απέναντι από την τάπα πλευρά ήταν πελεκημένη λοξά για καλλίτερη παραγωγή του ήχου. Σε ευθεία γραμμή από το τρυπίν, μερικά εκατοστά πιο κάτω άνοιγαν 6 τρύπες οι οποίες ισαπέχουν μεταξύ τους, πάλι με πυρωμένο σίδερο στο ίδιο μέγεθος.

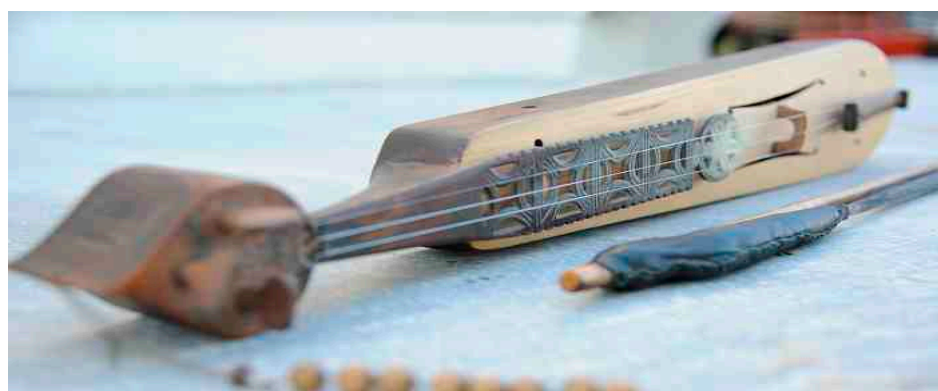
Με μαλακό φύσημα η φλογέρα δίνει μια σειρά χαμηλούς φθόγγους. Με πιο δυνατό φύσημα και με τους ίδιους δαχτυλισμούς, δίνει τους ίδιους φθόγγους μια οκτάβα υψηλότερα, και με ακόμα πιο δυνατό φύσημα, λίγους επιπλέον φθόγγους υψηλότερα.

Η τονική της κλίμακας που δίνουν οι φθόγγοι αυτοί εξαρτάται από το μήκος της φλογέρας. Όσο μακρύτερη είναι, τόσο η τονική της κλίμακας που δίνει είναι χαμηλότερη, και το αντίθετο. Μια καλοφτιαγμένη φλογέρα στα χέρια ενός άξιου οργανοπαίκτη μπορεί να δώσει έως δεκαεννέα φθόγγους, δηλαδή δύο οκτάβες και μια πέμπτη. Η ποιότητα όμως του ήχου δεν είναι η ίδια σε όλη αυτή την έκταση των φθόγγων.

Οι χαμηλοί φθόγγοι, αυτοί που δίνει η φλογέρα με μαλακό φύσημα, είναι κάπως μουντοί και λίγο βραχνοί. Αντίθετα, οι φθόγγοι στην αμέσως υψηλότερη οκτάβα, αυτοί που απαιτούν πιο δυνατό φύσημα, είναι λαμπεροί και διαπεραστικοί. Ακόμα περισσότερο διαπεραστικοί και οξείς είναι οι λίγοι φθόγγοι πάνω από τη δεύτερη οκτάβα.

Στον Πόντο το όργανο αυτό παιζόταν συνήθως μόνο του, σπάνια δε με συνοδεία άλλων οργάνων. Στην Ελλάδα σήμερα το συναντάμε σε κέντρα και στη δισκογραφία με συνοδεία λύρας και νταουλίου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΛΥΡΑΣ

Η μουσική παιδεία του Πόντου αποκτά το πραγματικό της νόημα όταν διδάσκεται στην Εύξεινο Λέσχη Βέροιας όπου η ιστορία, η παράδοση και ο πολιτισμός είναι ιδέες ανεξίτηλες που υπηρετεί ο σύλλογος μας.

Αναβαθμίζοντας από φέτος τη μουσική σε όλα τα επίπεδα επιλέξαμε για δάσκαλο λύρας τον κορυφαίο ανερχόμενο ταλέντο Χρήστο Καλιοτζίδη. Τα μαθήματα θα γίνονται στους ειδικά διαμορφωμένους χώρους του πολιτιστικού κέντρου της λέσχης, στο Πανόραμα και θα χορηγείται σχετική βεβαίωση σπουδών.

Για εγγραφή καθώς και για κάθε απορία οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με τη Γραμματεία της Λέσχης, Κυριακή – Πέμπτη, ώρες, 17:00-21:00 στο τηλ. 23310 72060 και στο τηλ. 6983503676

Δώσε αίμα χάρισε ζωή

Με το σύνθημα «δώσε αίμα - χάρισε ζωή» για 15η συνεχή χρονιά οργανώθηκε και πραγματοποιήθηκε η εθελοντική αιμοδοσία της λέσχης, όλο το μήνα Μάιο, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Η αιμοδοσία πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με το Γ. Ν. Βέροιας και θέλουμε να ευχαριστήσουμε το τμήμα Αιμοδοσίας του Νοσοκομείου Βέροιας, την διευθύντρια της αιμοδοσίας κ. Ευαγγελία Μαγουλά, το νοσηλευτικό προσωπικό και όλους τους εθελοντές αιμοδότες που προσήλθαν στο κάλεσμά μας και προσέφεραν αίμα για τον άγνωστο συνάνθρωπό μας.

Η ομιλία του προέδρου της λέσχης για την ημέρα μνήμης

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Στις 19 Μαΐου του 1919 άρχισε η τελευταία και σκληρότερη φάση της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου από τους Νεότουρκους, δηλαδή τους Κεμαλικούς. Η 19η Μαΐου 1919 είναι η ημέρα που αποβιβάστηκε στην Σαμψούντα (στην Αρχαία Αμισό) ο σφαγέας των Ελλήνων του Πόντου, αλλά και όλων των Χριστιανικών λαών της περιοχής, Κεμάλ Πασάς που οι Τούρκοι τον αποκαλούν ΑΤΟΥΡΚ, δηλαδή ΠΑΤΕΡΑΣ των τούρκων, γιατί Εδραίωσε την Τουρκική Δημοκρατία....με ξένα εδάφη και λαούς όμως..... με πολύ αίμαμε βασανιστήρια, με βιασμούς, με σκλαβοπάζαρα, με εκτοπίσεις, με πορείες θανάτου, με τα τάγματα εργασίας-αμελέ ταμπουρού, με τις εν ψυχρώ δολοφονίες, κατά μόνας αλλά και ομαδικές, 353000 και πλέον, με κατάληξη την τελευταία πράξη του δράματος του ξεριζωμού..... αυτή ήταν η σκληρή μοίρα των προγόνων μας. Δεξί χέρι του Κεμάλ σε όλες αυτές τις εγκληματικές πράξεις ήταν ο αδιάτακτος και στυγνός δολοφόνος Τολάλ Οσμάν.

Όλα αυτά τα αποτρόπαια γεγονότα που συνέβησαν στους προγόνους μας ήταν ένα καλοστημένο σχέδιο των Γερμανών που εφαρμόστηκε με μεθοδικότητα από τους Κεμαλικούς και φυσικά πάντα με την καθοδήγηση των εμπνευστών.

Όμως κανένα έγκλημα δεν είναι τέλει..... υπάρχουν αδιάσειστα στοιχεία που τεκμηριώνουν την πράξη της Γενοκτονίας όπως τα έχουν καταγράψει οι Ιστορικοί μας. Υπάρχουν μαρτυρίες επιζώντων, επιστολές καταδικασμένων, καταγραφές- επιστολές και αναφορές ξένων αξιωματούχων και παρατηρητών που βρίσκονταν στην περιοχή και φυσικά τα κτήρια, σχολεία -εκκλησίες-σπίτια κλπ που σώθηκαν από την βαρβαρότητα αλλά και αυτά που είναι μισοκατεστραμμένα.

Εννοείται ότι απόμειναν και αρκετοί δικοί μας εκεί, λόγω θρησκείας ή λόγω του ότι δεν πρόλαβαν να φύγουν, οι οποίοι όμως έγιναν πολλοί, Ρωμαίοι είμεν,....έναν (γ)αίμαν είμεν...αδελφ(ι)α είμεν.....λένε...ομιλούν τα Ρωμαϊκά, χορεύουν, μαγειρεύουν και συμπεριφέρονται όπως και τότε.....σαν να μην πέρασε ο χρόνος....

Σε ανασκαφές τα ευρήματα δείχνουν το ποιοι κατοικούσαν επί 3000 και πλέον χρόνια στην περιοχή,,, πολλά βρίσκονται σε αρχαιολογικούς χώρους, όπως της Σινώπης, της Κασταμονής, της Σαμψούντας κλπ. Όλα μαρτυρούν ότι ΕΚΕΙ στον Πόντο, αλλά και σε όλη την Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη, ήταν η Ελλάδα της Ανατολής. Και για εμάς βεβαίως πάντα θα είναι η Πατρίδα της Ανατολής που κατακτήθηκε με βία και κατέχεται μέχρι σήμερα, όπως και η Βόρεια Κύπρος μας. Και λέω κατέχεται γιατί οι παλπούδες μας δεν είχαν δώσει ούτε υπογράψει τίποτα και όταν έφυγαν οι επιζήσαντες κυνηγημένοι είχαν την αίσθηση ότι θα επιστρέψουν πάλι στα σπίτια τους και στις περιουσίες τους....

Στις επισκέψεις που κάνουμε ΕΚΕΙ στις αλησμόνητες Πατρίδες, τα ταξίδια ψυχής που λέμε, τα βλέπουμε όλα αυτά που μαρτυρούν τον τόπο και την Ιστορία του. Προγραμματίσαμε και φέτος στις 28 Ιουλίου ένα ακόμα 11 ήμερο ταξίδι ψυχής ώστε να πατήσουμε για μία ακόμη φορά στα Ιερά (και αιματοβαμμένα δυστυχώς...) χώματα και για να έχουμε την επαφή με τους ΕΚΕΙ δικούς μας ανθρώπους.

Το 1994, στις 24 Φεβρουαρίου, με τον νόμο 2193 η Βουλή των Ελλήνων αναγνωρίζοντας την πράξη της Γενοκτονίας έπραξε το καθήκον της καθιερώνοντας την 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, ύστερα από 60 χρόνια περίπου. Και ενώ σε αυτή την καθιερωμένη ημέρα μνήμης εμείς πενθούμε οι γείτονες μας εορτάζουν για την εξόντωση και τον διωγμό των προγόνων μας.

Ως απόγονοι των όσων επέζησαν δεν ξεχνάμε και πάντα θα αγωνιζόμαστε για την διεθνή αναγνώριση της Γενοκτονίας και θα απαιτούμε την συγγνώμη από τους απογόνους των δολοφόνων. Ο αγώνας αυτός δεν έχει ημερομηνία λήξης και αυτό είναι υπόσχεση και ΧΡΕΟΣ.

Πρέπει να γνωρίζουμε όλοι ότι η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου δεν αφορά μόνον τους ανθρώπους Ποντιακής καταγωγής αλλά όλον τον Ελληνισμό και φυσικά όλη την ανθρωπότητα. Όταν όμως δεν προσπαθούμε για την ανάδειξη του θέματος και την τιμωρία των εγκληματιών τότε φυσικό είναι να μείνουν ατιμώρητοι και να επαναλάβουν τα ίδια, οι ίδιοι εάν ζουν ή οι απόγονοι αυτών. Άλλωστε το βλέπουμε καθημερινά να ζητούν κι άλλα, νησιά και το μισό Αιγαίο..... ...ομιλούν για γαλάζια Πατρίδα... μα φυσικά είναι όλα γαλάζια ΕΚΕΙ... καταγάλανα Ελληνικά, θάλασσα και στεριά...πράγματι την αλήθεια λένε...και αντί να συζητάμε την επιστροφή όλων των κατεχόμενων ο λόγος γίνεται για να πάρουν κι άλλα...Δεν μπορώ να μην επισημάνω τις άλλες Μεγάλες αλήθειες των απέναντι διοικούντων που κάθε τόσο μας υπενθυμίζουν ότι θα επαναλάβουν τα όσα είχαν κάνει και τότε, λέγοντας «θα σας πετάξουμε στην θάλασσα, θα σας πνίξουμε και θα σας θάψουμε, όπως έκανε ο Κεμάλ τους προγόνους σας» όπως επίσης ότι η Κωνσταντινούπολη είναι δικιά τους αφού την κατέλαβαν, αφού την κατέκτησαν.....δηλαδή την πήραν την Πόλη με το έτσι θέλω...που όμως αυτό σημαίνει ότι δεν ήταν δικιά τους...Ωμή παραδοχή λοιπόν των εγκλημάτων και της κατοχής που δεν βλέπω να αξιοποιούμε.

Θα κλείσω με την φράση του Νεοκλή Σαρρή

"Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΛΑ ΠΟΙΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ".

Κορυφώθηκαν οι εκδηλώσεις Μνήμης

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Την Πέμπτη 18 Μαΐου 2023 σε συνδιοργάνωση με την ΚΕΠΑ του Δήμου Βέροιας και με τη συνεργασία του Μουσικού Σχολείου Βέροιας παρουσίασε τη μουσικοχορευτική παράσταση "Θυμούμαι...." προκειμένου να τιμήσουμε τον άδικο χαμό των ποντίων προγόνων μας, πριν από έναν αιώνα κατά τη γενοκτονία των χριστιανικών πληθυσμών της Ανατολίας από τους Τούρκους, με την συμμετοχή:

-Της Θεατρικής ομάδας του Μουσικού Σχολείου.

-Του συνόλου παραδοσιακής μουσικής του Μουσικού Σχολείου.

-Των Χορευτικών Τμημάτων της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας.

Την Παρασκευή 19 Μαΐου πραγματοποιήθηκε αιμοδοσία στο Νοσοκομείο Βέροιας με σύνθημα "δίνω αίμα για το αίμα που χάθηκε".

Το Σάββατο 20 Μαΐου στις 09.30 τέλεσαμε μνημόσυνο υπέρ των ψυχών των αδικοχαμένων προγόνων μας στον ιερό ναό Αγίας Παρασκευής και ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση στην πλατεία Καπετανίδη.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας και ώρα 20:00 πραγματοποιήθηκε εκδήλωση μνήμης και τιμής στην πλατεία Καπετανίδη με κύριο ομιλητή τον καταξιωμένο δημοσιογράφο, διευθυντή του περιοδικού "ΠΟΝΤΟΣ" καθώς και του Ραδιοφώνου των Ακριτών του Πόντου Σταυρούπολης Φωκίωνα Φουντουκίδη. Η μουσική επένδυση της εκδήλωσης έγινε από το δάσκαλο λύρας της Λέσχης Χρήστο Καλιοντζίδη.

Στους κ. Φωκίωνα Φουντουκίδη και Χρήστο Καλιοντζίδη απονεμήθηκαν τιμητικά ενθυμήματα, για την πολύτιμη συμβολή τους στη διάδοση της ποντιακής παράδοσης, που επιμελήθηκε η ζωγράφος Βασιλική Σιδηροπούλου-Καραμήτσου, από τον πρόεδρο της λέσχης Χαράλαμπο Καπουρτίδη.

Στο τέλος της εκδήλωσης οι παρευρισκόμενοι κέραστηκαν εκλεκτά ποντιακά εδέσματα που επιμελήθηκαν τα μέλη της λέσχης.

Όλοι μαζί δώσαμε την υπόσχεση ότι δεν ξεχνάμε και απαιτούμε τη διεθνή αναγνώριση της γενοκτονίας και την δημόσια αναδρομική συγγνώμη από τους θύτες και τους συνεργάτες τους.